

PRIM MINISTRU

1391
DATA 03.08.2020

436 21.07.2020

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind dizolvarea fundațiilor pentru tineret și abrogarea Decretului-Lege nr. 150/1990, Legii nr. 146/2002 și art. 13 și 14 din Legea nr. 350/2006*, inițiată de domnul deputat PSD Andrei Pop și un grup de parlamentari PSD, Pro Europa, USR, PMP, independenți (**Bp. 307/2020**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare dizolvarea fundațiilor județene pentru tineret și a Fundației pentru Tineret a Municipiului București, precum și trecerea bunurilor acestora în domeniul public al județului în care se află, respectiv în domeniul public al municipiului București.

Totodată, prin inițiativa legislativă se propune abrogarea *Decretului-Lege nr. 150/1990 privind înființarea fundațiilor pentru tineret*, a *Legii nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și al Fundației Naționale pentru Tineret*, cu modificările și completările ulterioare, precum și a art. 13 și 14 din *Legea tinerilor nr. 350/2006*, cu modificările și completările ulterioare.

II. Observații

1. Cu titlu general, precizăm că inițiatorii scot în evidență doar aspectele și valențele legate strict de patrimoniu, în condițiile în care atât *Legea nr. 146/2002*, cât și art. 13 și 14 din *Legea nr.350/2006* nu se concentrează exclusiv asupra acestuia, având un domeniu vast de aplicabilitate, iar scopul reglementării fundațiilor județene pentru tineret trebuie să vizeze, în special, plus valoarea pe care acestea trebuie să o aducă sectorului de tineret. Înțelegem necesitatea intervenției asupra aspectelor care vizează patrimoniul, însă apreciem că este nevoie de o analiză complexă asupra tuturor aspectelor relevante, respectiv:

- A. Respectarea proprietății;
- B. Caracterul de utilitate publică și funcția lor socială;
- C. Respectarea dreptului la liberă asociere;
- D. Patrimoniu propriu.

Totuși, înainte de a detalia, trebuie să definim termenii cheie cu privire la fundațiile județene pentru tineret și istoricul din punct de vedere legal. Astfel, trebuie explicat atât regimul juridic al proprietății în regimul comunist, cât și regimul formelor de asociere private.

În perioada comunistă proprietatea era de 2 tipuri: o proprietate socialistă, echivalentul a ceea ce astăzi este definit de lege ca proprietate publică, și proprietate personală, ceea ce astăzi reprezintă proprietate privată. În regimul comunist, doar anumite bunuri puteau fi în proprietate personală. Arătăm, cu titlu de exemplu, dispozițiile art. 36 din *Constituția Republicii Socialiste România*: "(...) Pot constitui obiect al dreptului de proprietate personală veniturile și economiile provenite din muncă, casă de locuit, gospodăria de pe lângă ea și terenul pe care ele se află, precum și bunurile de uz și confort personal".

Referitor la regimul formelor de asociere private, aducem în discuție dispozițiile art. 26 lit. c) din *Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, abrogat*, care explică ce entități sunt considerate a avea personalitate juridică și potrivit căruia "*Sunt, în condițiile legii, persoane juridice: c) gospodăriile agricole colective, celelalte organizații cooperatiste și orice organizații obștești, ca și societățile de colaborare economică, dacă potrivit legii ori actului administrativ care le înființează sau potrivit prevederilor actului de înființare ori statutului, au un patrimoniu distinct*", precum și dispozițiile art. 31 din același act normativ, care prevede că

"Organizațiile obștești, ca și sindicatele, uniunile de scriitori, artiști sau compozitori, asociațiile cu scop nepatrimonial, precum și instituțiile și întreprinderile anexe create de acestea, sunt persoane juridice dacă au autorizarea prealabilă a înființării lor dată de către organele și în condițiile prevăzute de lege".

Uniunea Tineretului Comunist - U.T.C. a fost constituită drept organizație obștească cu toate drepturile și obligațiile acestora prevăzute de legislația în vigoare la acea vreme.

A. Respectarea proprietății:

Patrimoniul fostei Uniuni a Tineretului Comunist (UTC) a trecut în proprietatea statului prin *Hotărârea nr. 149/1990 privind trecerea patrimoniului Uniunii Tineretului Comunist în administrarea unor ministere, organe centrale și locale, cu modificările ulterioare*, apoi de la stat la alte instituții ale statului prin *Hotărârea nr. 391/1990 privind administrarea provizorie a caselor, cluburilor și bazelor de agrement pentru tineret de către Compania Autonomă de Turism pentru Tineret*, ulterior, prin *Decretul-Lege 150/1990*, în patrimoniul fundațiilor pentru tineret persoane juridice de utilitate publică, cu sediul în reședințele de județ.

B. Caracterul de utilitate publică și funcția lor socială:

a) În anul 1990, prin *Decretul-Lege 150/1990*, scopul fundațiilor pentru tineret a fost administrarea patrimoniului propriu (bunurile, inclusiv fondurile bănești, ce au aparținut fostelor organizații ale tineretului comunist din județe și a municipiului București, precum și din donații, legate și alte surse provenite în condițiile legii) în folosul tuturor tinerilor și al organizațiilor de tineret, cu excepția organizațiilor care aparțin partidelor și formațiunilor politice. Acest lucru a avut loc, însă, ulterior unor etape în care antemenționatul patrimoniu a fost transferat de la o entitate la alta fără un parcurs clar al documentelor de administrare;

b) În anul 2002, prin *Legea 146/2002* (și menținut prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și al Fundației Naționale pentru Tineret*), scopul fundațiilor este schimbat astfel: prin *Legea nr. 146/2002*, fundațiile au ca scop elaborarea, organizarea și finanțarea de programe specifice, instruirea, educarea și formarea tineretului în spiritul tradițiilor umaniste, al valorilor democrației și aspirațiilor societății românești.

Astfel, administrarea patrimoniului devine doar un mecanism de îndeplinire a scopului.

C. Respectarea dreptului la liberă asociere:

a) Până în anul 1990, UTC-ul a fost, așa cum am amintit mai sus, organizație obștească, cu toate drepturile și obligațiile acestora prevăzute de legislația în vigoare la acea vreme.

b) În anul 1990, prin *Decretul-Lege 150/1990*, au fost înființate fundațiile pentru tineret în județe și în municipiul București. Organizarea acestora a fost prezentată succint (consiliu format din reprezentanți ai tuturor organizațiilor de tineret legal constituite la nivel de județe și al municipiului București, cu excepția celor care aparțin partidelor și formațiunilor politice). În spiritul sublinierii independenței acestora de autoritățile statului, prin această lege s-a conferit consiliului libertatea de a organiza fundația prin regulament propriu.

c) În anul 2002, prin *Legea nr. 146/2002*, apare adunarea generală (ca organ de conducere al fundației), care este formată din reprezentanți delegați ai fiecărei structuri de tineret de tip asociativ, cu personalitate juridică, care are sediul în unitatea administrativ-teritorială respectivă, își exprimă adeziunea la scopurile fundației și îndeplinește criteriile de admitere prevăzute în regulamentul de aplicare a prezentei legi. În acest moment, legea, pe de o parte, respectă dreptul de asociere al organizațiilor din județ/București de a alege să facă sau nu parte din fundație, iar, pe de altă parte, celor care aleg să se afilieze, le conferă dreptul de a avea un reprezentant delegat.

Totodată, li se conferă autorităților statului posibilitatea de a participa, fără drept de vot, doar la adunarea generală: DJST, CJ/CGMB.

Consiliul de conducere (de altfel, și comisia de cenzori) este unul dintre organele de conducere a fundației, dar rolul său este de a pune în aplicare hotărârile adunării generale.

d) Prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002*, adunarea generală dispăre ca organ de conducere și este înlocuit de consiliul de conducere. Mai mult, prerogativele structurii de tineret de tip asociativ sunt restrânse, iar cele ale autorităților statului sunt extinse, având în vedere structura acestui organ: 3 membri numiți de consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București și doar 2 membri aleși din rândul structurilor asociative de tineret reprezentative la nivelul unității administrativ-teritoriale respective, care își exprimă adeziunea la scopul fundației.

Mai mult, această reorganizare trebuia realizată pe baza unui regulament de punere în aplicare a dispozițiilor *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2002*, iar, în caz de neconformare, (neîntrunirea noului consiliu) într-un timp indicat de la intrarea în vigoare a aceluși regulament, patrimoniul fostei UTC (deci nu întreg patrimoniul fundației) trece în domeniul public al județului și în administrarea consiliului județean.

e) În anul 2006, prin *Legea 350/2006*, reapare adunarea generală constituită din reprezentanții organizațiilor neguvernamentale de tineret care își au sediul în unitatea administrativ-teritorială respectivă și care își exprimă adeziunea la scopul acestora.

Prin *Legea nr. 350/2006*, Parlamentul a restabilit viziunea și voința sa, ca legiuitor, cu privire la organizarea fundațiilor pentru tineret, reinstituind forul organizațiilor neguvernamentale de tineret - adunarea generală. Astfel, toate prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2002*, coroborate cu prevederile *Legii 350/2006*, creează un haos legislativ.

Dacă *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002* prevedea ca autoritățile statului să decidă asupra activității fundațiilor, *Legea tinerilor*, nu doar că elimină această imixtiune, ci chiar impune consiliilor locale și județene obligația de a organiza proceduri de consultare a fundațiilor pentru tineret și a ONG-urilor de și pentru tineret cu privire la problemele ce vizează tineretul. Iar la art.28 alin. (2), se prevede că fondul destinat activităților de tineret se utilizează pentru finanțarea activității de tineret a structurilor neguvernamentale de utilitate publică de și pentru tineret, precum și a unor activități de tineret de interes local, stabilite prin consultarea fundațiilor pentru tineret și a ONG-urilor de și pentru tineret.

Mai mult de atât, *Legea 350/2006* prevede, la art. 13 alin. (2), că „*Modul de organizare și funcționare, precum și alte prevederi privind fundațiile județene pentru tineret și a municipiului București se stabilesc prin lege*”. Așadar, actul normativ care reglementează organizarea și funcționarea fundațiilor nu poate avea forță juridică inferioară legii.

Astfel, având în vedere cele sus menționate, considerăm că, în spiritul consecvenței legislative și al *principiului alinierii la normele europene*, trebuie recunoscută utilitatea mișcării de tineret, autonome, independente și apolitice.

D. Patrimoniul Uniunii Tineretului Comunist - U.T.C.:

a) În anul 1990, prin *Decretul-Lege 150/1990*, patrimoniul fostului UTC (drepturile și datoriile ce pot fi evaluate în bani și aparțineau acesteia) a trecut în proprietatea fundațiilor. Această lege a stipulat clar că statul nu a avut decât rol de conservare a patrimoniului care a aparținut UTC (a nu se identifica cu cel al PCR). Trebuie menționat faptul că imobilele (potrivit și actelor din inventarele oficiale existente în arhive) erau de mai multe categorii: imobile aflate în proprietatea UTC, imobile închiriate și imobile primite cu titlu gratuit (informație esențială pentru clarificarea anumitor îndoieli cu privire la regimul juridic al fiecăruia în parte). Mai mult, pentru unele dintre aceste imobile există evidențe contabile ale sursei fondurilor atrase pentru construirea lor (și această informație fiind esențială pentru a delimita clar dacă, unde și în ce proporție a contribuit statul la dezvoltarea acestor imobile).

b) În anul 2002, prin *Legea 146/2002*, administrarea patrimoniului devine doar un mecanism de îndeplinire a scopului fundației. Dar legea prevedea că patrimoniul fundației este constituit din totalitatea imobilelor, fonduri bănești și alte active care au aparținut fostei UTC din județ/București (precum și cele dobândite de fundație în timpul funcționării). Această prevedere ar fi presupus dreptul fundațiilor de a revendica și acea parte a patrimoniului care (prin nerespectarea *Decretului-Lege nr. 150/1990*) nu a fost predată de către autoritățile statului fundațiilor.

Fundațiile județene pentru tineret și a municipiului București nu pot înstrăina patrimoniul imobiliar - construcții și terenuri - care a aparținut fostei organizații județene a Uniunii Tineretului Comunist.

2. Reiterăm că, în consecvența legiuitorului, Parlamentul trebuie să aibă în vedere că o nouă modificare în acest domeniu aduce instabilitate mișcării de tineret, o schimbare care contravine intenției parlamentarilor exprimată prin *Legea 350/2006*. Astfel de propuneri legislative nu sunt benefice și aduc lipsă de stabilitate, duc la pierderea continuității și demotivarea mișcării de tineret. Considerăm că, așa cum s-a demonstrat la nivel european, funcționarea autonomă a mecanismelor pentru tineret este mai benefică decât coordonarea integrală a mișcării de către autoritățile publice.

Totodată, atragem atenția cu privire la faptul că multiple articole contravin legii și prevederilor hotărâte chiar de către Parlament până în momentul de față. Considerăm că propunerea, în ansamblul ei, nu este în

spiritul *Legii nr.350/2006*, respectiv a prevederilor art. 2 alin. (1) și art.3, potrivit cărora:

"Art. 2. (1) Statul asigură, cu respectarea principiului transparenței, un regim special de protecție și de asistență tinerilor pentru realizarea drepturilor acestora".

"Art. 3. Autoritățile administrației publice centrale și locale, unitățile, instituțiile și serviciile publice subordonate acestora au obligația să sprijine activitatea de tineret și să asigure cadrul adecvat de desfășurare a acestora la nivel național și local, în condițiile legii".

În același timp, opinăm că prin prezenta propunere legislativă Parlamentul nu implică tinerii în procesul de creare a politicilor din domeniul tineretului și nu este în concordanță cu prevederile art. 4 lit. b) din *Legea nr. 350/2006*, conform căreia *"Politicile în domeniul tineretului au la bază următoarele principii generale: b) asigurarea participării tinerilor la deciziile care îi vizează, inclusiv la elaborarea, promovarea și realizarea politicilor în domeniul tineretului, în special prin intermediul structurilor neguvernamentale de tineret și pentru tineret"*.

În același timp, prin mutarea responsabilității de la tineri la autoritățile locale sau centrale ale statului, considerăm că propunerea nu respectă prevederile art. 4 lit. c) din *Legea nr. 350/2006*, potrivit căreia *"Politicile în domeniul tineretului au la bază următoarele principii generale: c) sporirea gradului de participare a tinerilor la viața publică și încurajarea acestora în vederea asumării responsabilităților individuale sau de grup"*.

De asemenea, precizăm faptul că inițiativa legislativă este în contradicție cu inițiativele Ministerului Tineretului și Sportului, respectiv:

- *proiectul Legii tineretului (Plx nr.716/2018)*, aflat în dezbateri la Camera Deputaților (for decizional), care nu prevede dizolvarea fundațiilor județene pentru tineret;

- *proiectul de hotărâre de Guvern privind Regulamentul de punere în aplicare a dispozițiilor Legii nr. 146/2002* (supus dezbaterii publice în luna martie 2020).

3. În ceea ce privește mișcarea de tineret la nivelul Uniunii Europene, amintim că, în concordanță cu prevederile *Recomandării nr.R(97) 3 din 1997 a Comitetului de Miniștri din cadrul Consiliului*

Europei, României și autorităților statului li se recomandă și trebuie să promoveze parteneriatul dintre organizațiile de tineret și autoritățile centrale și locale, să încurajeze tinerii să participe în sectorul ONG-urilor și la mișcarea de voluntariat, să încurajeze tinerii să se dezvolte și să participe la administrarea entităților reprezentative nevoilor lor.

Astfel, ca urmare a acestor recomandări, Consiliul Europei așteaptă de la țările membre, inclusiv România, să sprijine dezvoltarea locală și națională a structurilor civice și a participării tinerilor în cadrul acestora.

Un exemplu validat de administrare și de participare democratică este oferit și promovat de către Consiliul Europei sub forma sistemului de co-management. Acest mecanism promovează reflecția și co-producția, combinând vocea tinerilor europeni cu cea a autorităților publice responsabile de politicile de tineret, ducând la experiențe complexe de împărțire și evaluare a activităților. Mulțumită acestei metode de dialog și conlucrare în care fiecare parte are o putere egală de vot, ideile și experiențele pot fi împărțite mai ușor în spiritul înțelegerii și respectului reciproc, oferind mai multă legitimitate acțiunilor asupra mișcării de tineret.

Fundația de Tineret a Consiliului Europei este un instrument care utilizează sistemul de co-management antemenționat, o structură prin care vocea tinerilor se face auzită la nivelul cel mai înalt al deciziilor privind activitatea și proprietatea fundației. Pentru a susține organizațiile non-guvernamentale de tineret la nivel european, bugetul fundației este gestionat în egală măsură de reprezentanți ai ONG-urilor de tineret și reprezentanți guvernamentali. Astfel, se asigură atât un control asupra deciziilor cheie, cât și o libertate de acțiune a mișcării de tineret. Consiliul Europei susține libertatea mișcării de tineret la nivel european prin promovarea principiilor de autoguvernare.

În același timp, menționăm că Fundația Județeană pentru Tineret Timiș - FITT a primit din partea Consiliului Europei Certificatul de calitate pentru Centre de tineret (2016-2023) o acreditare a calității muncii acestora și a relevanței lor pentru sectorul de tineret.

Drept urmare, apreciem că inițiativa legislativă nu a avut în vedere prevederile *Recomandării nr. R (97) 3 din 1997 a Comitetului de Miniștri din cadrul Consiliului Europei*, conform căroră, România trebuie să:

a. promoveze parteneriatul dintre organizațiile de tineret și autoritățile centrale și locale;

b. să încurajeze tinerii să participe în sectorul ONG-urilor și la mișcarea de voluntariat;

c. să încurajeze tinerii să se dezvolte și să participe la administrarea entităților reprezentative nevoilor lor;

d. să sprijine dezvoltarea locală și națională a structurilor civice și a participării tinerilor în cadrul acestora.

4. Motivul de dizolvare invocat în *Expunerea de motive* ar fi acela al administrării defectuoase a patrimoniului acestor fundații, fiind invocat expres cazul de dizolvare de drept prevăzut de art. 31 alin. (3) lit. a) din *Legea nr. 146/2002*. Dincolo de faptul că nu sunt prezentate elemente clare din care să rezulte incidența acestui caz de dizolvare de drept, semnalăm că, prin art. 31 alin. (4) din legea menționată, s-a instituit, fără echivoc, competența de constatare a dizolvării de drept ca aparținând comisiei prevăzute la art. 29 alin. (1) din lege, "*formată din câte un reprezentant al direcției pentru tineret și sport județene, respectiv a municipiului București, al prefectului, al consiliului județean, respectiv al Consiliului General al Municipiului București și al direcției generale a finanțelor publice județene*".

Nu poate fi primit argumentul din *Expunerea de motive*, potrivit căruia „*Parlamentul a înființat aceste fundații, așadar, tot acesta poate să decidă desființarea lor, prin abrogarea actelor normative care le-au reglementat înființarea (...)*”. Având în vedere că aceste fundații au intrat în circuitul civil, ca subiecte de drept, precum și competența legală a comisiei prevăzute la art. 29 alin. (1) din *Legea nr. 146/2002*, de a constata, prin hotărâre, incidența cazului de dizolvare reglementat de art.31 alin. (3) lit. a), apreciem că dizolvarea *ope legis*, în baza soluțiilor normative preconizate, poate pune în discuție afectarea *principiului constituțional al separației puterilor în stat*.

În opinia noastră, sunt incidente considerentele *Deciziei nr.777/2017*¹, prin care Curtea Constituțională a statuat următoarele: "*acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de*

¹publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1011 din 20 decembrie 2017, referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind achiziționarea imobilului Ansamblul conacului Brătianu - Florica („Vila Florica”), situat în localitatea Ștefănești, județul Argeș, de către Ministerul Culturii și Identității Naționale.

la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art.61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă. Or, o astfel de interpretare este contrară celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră obligativitatea erga omnes a deciziilor Curții Constituționale".

5. Potrivit art. 2 din *Legea nr. 146/2002*, fundațiile județene pentru tineret și a municipiului București sunt persoane juridice de drept privat și de utilitate publică, autonome, neguvernamentale, nepolitice și fără scop lucrativ, constituite în baza prevederilor *Decretului-Lege nr. 150/1990*, iar conform art. 19 alin. (1) din aceeași lege:

„(1) Patrimoniul fundației județene pentru tineret sau a municipiului București este constituit din:

a) imobile - construcții și terenuri - fonduri bănești și alte active care au aparținut fostei organizații a Uniunii Tineretului Comunist din județul respectiv sau din municipiul București;

b) imobile, precum și fonduri materiale și financiare dobândite în timpul funcționării fundației județene pentru tineret sau a municipiului București”.

Ca efect al dizolvării preconizate, bunurile din patrimoniul acestora ar urma să treacă în domeniul public al județului în care se află, respectiv în domeniul public al municipiului București, iar bunurile Fundației Naționale pentru Tineret în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului. În forma propusă, considerăm că normele juridice din cuprinsul prezentei inițiative prezintă vicii de neconstituționalitate, încălcând *principiul garantării și ocrotirii proprietății*, consfințit de art. 44 din *Constituția României, republicată*.

De asemenea, având semnificația unei privări de proprietate (fundațiile fiind, la acest moment, titulare ale dreptului de proprietate asupra bunurilor vizate), textele propuse sunt de natură a aduce atingere și dispozițiilor art. 1 din *Protocolul nr. 1 la Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale - protecția bunurilor* (în înțelesul larg imprimat acestei noțiuni în jurisprudența Curții europene)². Potrivit exigențelor art. 44 din *Constituția României, republicată*, și ale art. 1 din *Protocolul nr. 1 la Convenție*, orice privare de proprietate nu se

² Spre exemplu, hotărârea din 13 iunie 1979, Marckx C. Belgiei; hotărârea din 24 septembrie 2002, Posti și Rahko c. Finlandei; hotărârea din 12 decembrie 2002, Wittek c. Germaniei etc.

poate face decât pentru o cauză de utilitate publică, „cu dreptă și prealabilă despăgubire”.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a recunoscut „*existența posibilității privării de proprietate a unui titular al acestui drept, dar numai dacă această privare este realizată prin procedeele prevăzute de Legea fundamentală, cu respectarea condițiilor stipulate de aceasta în art. 44 alin. (3)*”³. De asemenea, Curtea de la Strasbourg a statuat constant în sensul că în absența unei indemnizări, art. 1 din Protocolul nr.1 n-ar asigura decât o protecție iluzorie și ineficace a dreptului de proprietate, în totală contradicție cu dispozițiile Convenției⁴.

În plus, semnalăm că soluțiile normative preconizate generează o incertitudine pentru subiectele de drept la care se referă, prin lipsa de claritate și coerență rezonabilă, fiind de natură să afecteze considerabil *principiul securității dinamice a circuitului civil*.

6. În măsura în care există procese pendinte sau hotărâri judecătorești definitive/irevocabile având ca obiect dizolvarea fundațiilor, în condițiile art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 146/2002* sau validitatea actelor încheiate asupra bunurilor din patrimoniul acestora, semnalăm că măsurile propuse trebuie să se circumscrie soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești (dacă este cazul), pentru fi respectat *principiul fundamental al separației puterilor în stat*.

Astfel, prin *Decizia nr. 333/2002*, Curtea Constituțională a statuat că legiuitorul nu poate printr-un act normativ „*să modifice sau să desființeze o hotărâre judecătorească [...], fără ca prin aceasta să încalce principiul separației puterilor în stat*”. De asemenea, prin *Decizia nr. 972/2012*, Curtea a stabilit, cu valoare de principiu, că teza potrivit căreia o autoritate, alta decât o instanță de judecată, „*poate să cenzureze sub orice aspect o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, care a dobândit autoritate de lucru judecat, echivalează cu transformarea acestei autorități în putere judecătorească, concurentă cu instanțele judecătorești în ceea ce privește înfăptuirea justiției. Legitimarea unui astfel de act ar avea ca efect acceptarea ideii că, în România, există persoane/instituții/autorități cărora nu le sunt opozabile hotărârile*

³ Decizia nr. 227 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 27 aprilie 2007.

⁴ Hotărârea din 21 februarie 1986, James și alții c. Regatului Unit.

judecătorești pronunțate de instanțele prevăzute de Constituție și de lege, deci care sunt mai presus de lege. Or, o astfel de interpretare [...] este în vădită contradicție cu dispozițiile art. 1 alin. (4), art. 16 alin. (2), art. 61 alin. (1), art. 124 și art. 126 alin. (1) din Constituție".

7. Potrivit art. 2 alin. (1) din inițiativa legislativă, „în subordinea consiliilor locale și județene se înființează instituții publice de interes local sau județean, cu personalitate juridică având ca scop prestarea de servicii publice de tineret, denumite în continuare instituții publice". În opinia noastră, această soluție poate pune în discuție afectarea principiului constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituție.

Prin *Decizia nr.442/2015*⁵, Curtea Constituțională a reținut următoarele: "regimul general al autonomiei locale privește organizarea, funcționarea, competențele și atribuțiile, precum și gestionarea resurselor care, potrivit legii, aparțin comunei, orașului, municipiului sau județului, după caz, de către autoritățile administrației publice locale, autorități care soluționează și gestionează, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice, în condițiile legii".

8. Nu în ultimul rând, semnalăm faptul că inițiativa legislativă nu stabilește sursa de finanțare a cheltuielilor necesare funcționării instituțiilor publice nou-înființate, care au ca scop prestarea de servicii publice de tineret.

Precizăm că, potrivit prevederilor art.6 din *Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare*:

"Trecerea de către Guvern în administrarea și finanțarea autorităților administrației publice locale a unor cheltuieli publice, ca urmare a descentralizării unor competențe, precum și a altor cheltuieli publice noi se face prin lege, numai cu asigurarea resurselor financiare necesare realizării acestora, fundamentate pe baza standardelor de cost ale serviciilor publice respective, iar până la aprobarea acestora, pe

⁵ ...referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea Legii serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.526 din 15 iulie 2015.

baza sumelor aprobate pentru anul anterior, actualizate cu indicele prețurilor de consum, după cum urmează:

a) în primul an, prin cuprinderea distinctă în anexa la legea bugetului de stat a sumelor defalcate cu destinație specială, necesare finanțării cheltuielilor publice transferate sau a noilor cheltuieli publice, precum și a criteriilor de repartizare;

b) în anii următori, prin cuprinderea resurselor respective în ansamblul sumelor defalcate pentru echilibrarea bugetelor locale alocate unităților administrativ-teritoriale, cu excepția celor nominalizate distinct prin anexa la legea bugetului de stat”.

Astfel, considerăm că aplicarea prevederilor inițiativei legislative conduce la creșterea cheltuielilor bugetului general consolidat, fiind necesară respectarea prevederilor art.15 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ludovic ORBAN
PRIM-MINISTRU

SENATUL ROMÂNIEI